

§ 12. I lov nr. 199 af 24. maj 1972 om forskningsråd og Planlægningsrådet for Forskningen foretages følgende ændringer:

1. I § 1, stk. 1, ændres „fem“ til „seks“.
2. I § 1, stk. 2, indsættes efter ordet „områder“: „de tekniske videnskaber“.
3. I § 5, stk. 2, ændres „fem“ til „seks“ og „Danmarks Teknisk-Videnskabelige

Forskningsråd et medlem,“
udgår.

§ 13. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning sættes i kraft for disse landsdele med de afvigelser, som de særlige færøske og grønlandske forhold tilsiger.

Bemærkninger til lovforslaget.

1. Dansk erhvervsliv har i 1960'erne været præget af en tilpasnings- og omstruktureringsproces, som må ventes fortsat og forstærket i 1970'erne. De krav, som en stadigt stigende levestandard og udviklingen af velfærdssamfundet stiller, vil sammen med den stigende internationalisering af erhvervsliv og andre samfundsfunktioner nødvendiggøre, at erhvervslivets produktivitet og konkurrenceevne stadig øges. Samtidig vil hensynet til de menneskelige og naturgivne omgivelser stille særlige krav med hensyn til de betingelser, hvorunder produktion, omsætning og forbrug kan udvikle sig.

En af forudsætningerne for, at erhvervslivet og de øvrige sektorer af samfundet skal kunne løse disse opgaver under acceptable vilkår, er en fortsat overførsel af viden til praktisk anvendelse. Den hjælpefunktion, hvorved ny viden og kendskab til nye materialer, nyt udstyr og nye metoder ved produktion, afsætning, planlægning og virksomhedsledelse bliver indsamlet, udviklet og formidlet til praktisk nyttiggørelse i erhvervslivet og andetsteds, betegnes som teknologisk service.

Denne servicevirksomhed, som dels udføres af virksomhederne selv og dels af en række institutioner, organisationer eller virksomheder, som har specialiseret sig med henblik på at udføre denne funktion på ét eller flere områder og under varierende former, har været under meget kraftig vækst navnlig i 1960'erne. Talmæssige oplysninger om denne udvikling foreligger fra en kreds af selvejende institutter (de teknologiske institutter og de til Akademiet for de Tekniske Videnskaber knyttede institutter, ATV-institutterne), hvor omsætningen fra 1950 til 1970 er næsten 20-doblet. Størstedelen af denne stigning fandt sted i 1960'erne, hvor omsætningen voksede fra ca. 25 mill. kr. til ca. 133 mill. kr. alene på disse institutter. En lige så stor serviceomsætning på det teknologiske område gennemføres af en række andre institutioner, laboratorier og organisationer m. v., private såvel som statslige. Hertil

kommer den meget betydelige private servicevirksomhed, som drives på kommerciel basis, og om hvis omsætning der ikke foreligger talmæssige oplysninger.

2. Igennem en lang årrække har der fra statens side været ydet finansiel bistand til en række af de selvejende, almennyttige institutioner, der har specialiseret sig i denne virksomhed. Det er sket ud fra en erkendelse af betydningen af disse servicefunktioner for det danske samfunds udvikling til et moderne industri- og servicesamfund. Den omstændighed, at dansk erhvervsliv i overvejende grad består af mindre virksomheder, som ikke har forudsætninger for hver for sig at opbygge og udvikle sådanne hjælpefunktioner, har yderligere tilskyndet det offentlige til at medvirke ved finansieringen af en række teknologiske serviceinstitutter som et naturligt led i en udviklingsfremmende erhvervspolitik.

Denne finansieringsbistand har været ydet ad forskellige kanaler og efter stærkt varierende principper. Over Handelsministeriets budget har der gennem en lang årrække været ydet tilskud til teknologiske institutter under regler, som i 1961-62 blev udskilt fra den tidligere fælles lovgivning om tekniske skoler, teknika og teknologiske institutter. Mens den tekniske undervisning overførtes til Undervisningsministeriets område, erkendtes det, at de teknologiske institutters opgave fortrinsvis var at virke som serviceorganer for håndværk og industri gennem udførelse af konsultations- og forsøgsvirksomhed og visse dermed naturligt sammenhørende undervisningsopgaver, som rettede sig direkte til virksomhederne og deres medarbejdere. I loven - nr. 207 af 16. juni 1962 (jfr. bilaget) - blev der samtidig indsat bestemmelser om støtte til konsulentvirksomhed inden for arbejdsmarkedets og byerhvervenes organisationer. Uden for denne lovs rammer yder Handelsministeriet desuden efter tilslutning fra Folketingets finansudvalg tilskud til standardiseringsar-